

Aktivní služební poměr st-lův ke státní správě železniční byl rozvázným výměrem ředitelství státních drah v Košicích z 22. září 1932 tím, že byl st-l pro nemoc přeložen na trvalý odpočinek dnem 1. prosince 1932 podle § 115 bodu 3 písmene e) služebního řádu pro zaměstnance státních drah. Odvolání do tohoto výměru vznesenému nevyhovělo min. žel. výnosem z 24. března 1933.

Na to žádal st-l podáním z 12. října 1933, aby byl služebně znovu zadělen, tvrdě, že je opět zdrav. Žádosti této nebylo vyhověno nař. výnosem z důvodů zdravotních.

Ze svrchu uvedeného vyplývá, že služební poměr st-lův ke Košicko-Bohumínské dráze byl od původu poměrem soukromoprávním, že se na této právní povaze onoho poměru převzetím dráhy té čsl. státem a ani později nic nezměnilo a že tedy poměr ten i nyní vůči čsl. státní správě železniční zůstal poměrem soukromoprávním.

O sporech z poměru soukromoprávního však rozhodují po rozumu § 1 jur. normy z 1. srpna 1895 č. 111 ř. z. řádné soudy, které jsou tudíž, ježto jinaká kompetence k rozhodování sporů druhu dnešní stížností uplatňovaného není stanovena, také příslušny, aby rozhodovaly o tomto sporu. Ale pak není nss po rozumu §§ 2 a 3 lit. a) zák. o ss příslušným rozhodovati o právním poměru touto stížností uplatňovaném a bylo proto stížnost odmítnouti podle §§ 21, 2 a 3 lit. a) cit. zák. pro nepřipustnost.

Č. 11.340.

S a m o s p r á v a o b e c n í: O odvolání poplatníka do opatření vládního komisaře obce stran smlouvy obce s elektrárnou o dodávce elektr. proudu a o úhradě příslušného nákladu mimo rozpočet obce rozhoduje okresní výbor a v pořadí stolic zemský výbor.

(Nález ze dne 8. června 1934 č. 10.971.)

Věc: Richard K. a spol. ve V. proti zemskému úřadu v Brně o smlouvu obce se Středomoravskými elektrárnami v P. o odběru proudu.

Výrok: Stížnost, pokud je podána Štěpánem V., Ludvíkem Sch., Jaroslavem V., Marií V. a Karlem T., se odmítá pro nepřipustnost. Ke stížnosti ostatních st-lů se zrušuje nař. rozhodnutí pro vadnost řízení.

Důvody: Vyhláškou ze 17. října 1930 oznámil vládní komisař obce města V., že uzavřel se Středomoravskou elektrárnou, akciovou společností v P. (SME), smlouvou ze 16. října 1930 o dodávce proudu elektrického na 10 let; vyhláškou z 20. října 1930 pak oznámil, že se rozhodl uhraditi 250.000 Kč 5% dlužných úpisů na investice SME z pensijního fondu zaměstnanců města V. a, pokud by tento fond nestačil, z provozního kapitálu městské elektrárny, z něhož hodlá uhraditi i investiční náklad 150.000—200.000 Kč na rtuťové usměrňovací zařízení pro odběr elektrického proudu.

Odvolání, jež do těchto opatření podal Richard K. se spolčníky, okresní úřad na Vsetíně zamítl výměrem z 5. ledna 1931. Odvolání

z tohoto rozhodnutí zamítl pak zem. úřad v Brně nař. výměrem, neshledáv námitku odvolatelů, že zastavení provozu městské elektrárny ve V. a připojení města V. na síť SME není pro město výhodné, důvodnou, a výrok svůj podrobně odůvodnil.

Do tohoto rozhodnutí stěžuje si k nss-u Richard K. se společníky.

Nss musil se nejdříve z moci úřední zabývati otázkou, zdali žal. úřad byl k vydání nař. rozhodnutí vůbec příslušný.

Opatřením vládního komisaře vyhlášeným dne 17. října 1930 byla se Středomoravskou elektrárnou, akc. spol. v P., uzavřena smlouva o dodávce elektrického proudu na 10 let. Podle této smlouvy má obec upsati 250.000 Kč nom. 5%ních dílčích dlužních úpisů Středomoravské elektrárny. Podle vyhlášky z 20. října 1930 učinil pak vládní komisař opatření, že tato částka má býti uhrazena z pensijního fondu zaměstnanců města V., po případě z provozovacího kapitálu elektrárny, a dále, že i z pramene posléze uvedeného má býti uhrazen investiční náklad 150.000—200.000 Kč na rtuťové usměrňovací zařízení pro odběr elektrického proudu.

Poněvadž obec může hospodařiti v podstatě jen v rámci rozpočtu (§ 1 zák. č. 329/1921 a § 19 zák. č. 77/1927, resp. č. 169/1930 Sb.), jest každé opatření, podle kterého se má učiniti nějaké vydání v rozpočtu neobsažené, pokládati za doplněk rozpočtu, pro který platí řízení upravené v §§ 10 a 11 zák. č. 329/1921 Sb. Takováto usnesení (opatření) doplňující rozpočet pro běžný rok, resp. obsahující závaznou směrnici pro rozpočet příštích let, mají povahu usnesení (opatření) rozpočtového v technickém slova smyslu a rozhoduje o odvoláních proti nim v cestě instanční okresní výbor a zemský výbor (viz Boh. A 9645/1932, 9959/1932 a 10.199/1932).

Nebyl tedy žal. úřad v daném případě oprávněn vydati ve věci rozhodnutí, nýbrž měl věcné rozhodování odmítnouti, po případě zrušiti rozhodnutí okr. úřadu pro nepřislusnost. Jest proto jeho rozhodnutí stíženo podstatnou vadou řízení.

Č. 11.341.

Církevní věci: Předpoklady provisorního opatření podle § 56 zák. č. 50/1874 ř. z.

(Nález ze dne 9. června 1934 č. 7542/31.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 10.394/33, 10.826/33.

V ě c: Československý stát (správa státních lesů a statků) proti ministerstvu školství a národní osvěty o dřevní dávku pro faráře v K.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: U příležitosti rozvrhu přejímací ceny velkostatku v K. vznikly pochybnosti o tom, zda dávka dříví řím.-katolickému faráři v K., knihovně nezajištěná, nepřešla na čsl. stát (ředitelství státních lesů a